

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๙/๒๕๖๖

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคเกยตรเสรี

ความเป็นมา

นายทะเบียนพรรคการเมือง ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง” ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ ต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคเกยตรเสรี ด้วยเหตุที่พรรคเกยตรเสรีไม่ดำเนินการจัดประชุมใหญ่พรรคให้เป็นไปตามที่ข้อบังคับพรรคและกฎหมายกำหนด กล่าวคือ การประชุมใหญ่พรรคไม่เป็นไปตามข้อบังคับพรรคเกยตรเสรี พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๗๓ ที่กำหนดให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระบุวาระการประชุมให้ทราบด้วย ซึ่งการประชุมใหญ่พรรคต้องประกอบด้วย สมาชิกพรรคซึ่งเป็นองค์ประชุมตามข้อ ๖๕ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรค และเข้าร่วมประชุมโดยได้รับแจ้งเชิญด้วยเสียงตามสายของหน่วยบ้านในตอนเช้าวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ และเป็นการเชิญเข้าร่วมอบรมสัมมนา ไม่ได้เป็นการประชุมใหญ่พรรค นอกจากนี้ พรรคเกยตรเสรียังได้นำเอาบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาดังกล่าว มาแนบประกอบเป็นองค์ประชุมใหญ่พรรค ทั้งยังปรากฏว่าในวันดังกล่าว หัวหน้าพรรคได้ไปเข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง ที่โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร นายทะเบียนพรรคการเมือง จึงไม่ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคเกยตรเสรีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๓ และขอให้พิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. พรรคเกยตรเสรีมีเจตนาฝ่าฝืนไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ จึงมีเหตุให้ยุบพรรคการเมือง ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

๒. ขอให้มีคำสั่งยุบพรรคเกยตรเสรีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

การรับเรื่องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในคำวินิจฉัยที่ผ่านมาหลายครั้งว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ กันมาตลอดว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ในการสั่งยุบพระราชกรณีย์เมืองตามที่นายทะเบียนพระกาฬเมืองเสนอเรื่องให้พิจารณาตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว ถึงแม้ว่าในคำวินิจฉัยส่วนตนที่ผ่านมาข้าพเจ้าจะได้แสดงความเห็นที่ต่างไปจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ก็ตาม แต่โดยที่ตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันทุกองค์กรของรัฐ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องยึดถือและปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วางไว้ ด้วยเหตุนี้ จึงจำต้องถือว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องของนายทะเบียนพระราชกรณีย์เมืองในกรณีไว้พิจารณาในวินิจฉัยได้

คำวินิจฉัย

นายทะเบียนพระราชกรณีย์เมืองได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ยุบพระราชกรณีย์ ด้วยเหตุที่พระราชกรณีย์ไม่ดำเนินการจัดประชุมใหญ่พระราชกรณีย์เป็นไปตามที่ข้อบังคับพระราชกรณีย์กำหนด ทั้งนี้ เป็นการละเมิดพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ซึ่งเป็นเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจสั่งให้ยุบพระราชกรณีย์ที่ได้ทำการละเมิดได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ๑ ดังกล่าว

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หัวหน้าพระราชกรณีย์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงนายทะเบียนพระราชกรณีย์เมือง แจ้งเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพระราชกรณีย์ใหม่ สืบเนื่องมาจาก การครบวาระ ๒ ปีของคณะกรรมการบริหารพระราชกรณีย์ตามข้อบังคับพระราชกรณีย์ที่ ๒๙ และว่า ในกรณี พระราชกรณีย์ได้จัดประชุมใหญ่สัญจรในจังหวัดนครราชสีมา

โดยที่มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพระราชกรณีย์ต้องกระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพระราชกรณีย์ จัดตั้งมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ ๑ นี้ กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ของพระราชกรณีย์เมืองต้องประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพระราชกรณีย์ ผู้แทนสาขาพระราชกรณีย์ และสมาชิกพระราชกรณีย์หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับพระราชกรณีย์เมือง ซึ่งข้อบังคับพระราชกรณีย์ที่ ๖๕ ที่ได้กำหนดไว้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กล่าว ดังนั้น ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจำต้องพิจารณา วินิจฉัยจึงมีอยู่ว่า ในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพระราชกรณีย์ใหม่นั้น พระราชกรณีย์ได้จัดการประชุมใหญ่พระราชกรณีย์ให้เป็นไปตามที่ข้อบังคับพระราชกรณีย์และกฎหมายกำหนดหรือไม่

ตามพยานบุคคลและพยานเอกสารที่ได้รวบรวมโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องและเสนอต่อนายทะเบียนพระครการเมือง พังเป็นที่ยุติได้ว่า

๑. ไม่ได้มีการจัดการประชุมใหญ่ของพระครเกษตรเสรีในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ จริงตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพระครข้อที่ ๑๓ กล่าวคือ หัวหน้าพระครมิได้แจ้งกำหนดการประชุมโดยการระบุวัน เวลา สถานที่ และระบุวาระการประชุมให้สมาชิกพระครทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพระคร เพียงแต่ได้มีการแจ้งเชิญประชุมโดยเสียงตามสายของหมู่บ้านในตอนเข้าของวัน “ประชุม” คือ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ นั้นเอง จึงมิอาจถือได้ว่า “การประชุม” ของบุคคลจำนวนหนึ่ง นั้น เป็นการประชุมใหญ่ของพระครเกษตรเสรีตามข้อบังคับพระคร

๒. ไม่ได้มีการจัดการประชุมใหญ่ของพระครเกษตรเสรีตามที่หัวหน้าพระครกล่าวอ้างในรายงานต่อนายทะเบียนพระครการเมืองจริง อย่างมากก็มีแต่เพียงการเชิญเข้าร่วมอบรมสัมมนาให้ความรู้สาขาพระคร สมาชิก และประชาชนทั่วไป ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีพยานบุคคลให้ถ้อยคำว่าผู้ที่เข้าร่วมอบรมสัมมนาด้วยก็ไม่ได้เข้าใจว่าเป็นการประชุมใหญ่ของพระคร หรือว่าจะมีการประชุมใหญ่พระครภายหลังการอบรมสัมมนาในวันเดียวกันแต่อย่างไร และพระครเกษตรเสรีได้นำเอาบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาของแต่ละสาขาของพระครมาแนบประกอบเป็นองค์ประชุมใหญ่ของพระคร ยิ่งไปกว่านั้น ในวันที่ อ้างว่ามีการประชุมใหญ่พระคร หัวหน้าพระครเองก็ได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดทำบัญชีของพระครการเมือง ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่โรงเรียนเอเชียกรุงเทพมหานคร จึงไม่น่าจะเป็นไปได้ที่หัวหน้าพระครเกษตรเสรีจะได้เข้าร่วมประชุมใหญ่พระครด้วยในวันเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันในจังหวัดที่อยู่ห่างจากกันพอสมควร ซึ่งในเรื่องนี้ก็ไม่ปรากฏคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาจากผู้ถูก控告แต่อย่างใด

๓. ได้มีบุคคลจำนวน ๕ คน ร้องเรียนต่อหัวหน้าพระครและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดว่า ตนได้ถูกแอบอ้างเอาชื่อไปเป็นสมาชิก และ/หรือกรรมการพระครเกษตรเสรีและว่า ตนไม่ได้เข้าร่วมประชุมพระคร หรือไม่ได้คิดว่าการประชุมที่ตนเข้าร่วมด้วยนั้นเป็นการประชุมพระคร จึงน่าจะเป็นการที่หัวหน้าพระครเกษตรเสรีแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

๔. สมาชิกพระครร่วมเป็นองค์ประชุมตามข้อบังคับพระครข้อ ๖๕ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนมากไม่ได้เป็นสมาชิกพระครเกษตรเสรีแต่อย่างไร กรณีจึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗

ອນນີ້ ຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ໄດ້ສັງສຳເນາຄຳຮ່ວມຂອງພະນັກງານທະບຽນພຣກການເມືອງໃຫ້ພຣກເກຍຕຣເສຣີຢືນ
ຄຳເຊື້ແຈ້ງແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາ ໃນຕອນແຮກຫວ່າໜ້າພຣກຄັດຄ້ານຄຳຮ່ວມແລະຂ້ອກລ່າວຫາຂອງພະນັກງານທະບຽນພຣກການເມືອງ
ແລະແຈ້ງວ່າຈະທຳໜັງສື່ອໜີ້ແຈ້ງແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາເສັນໄທ້ຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ວິນິຈິນຍື່ຂັດຕ່ອໄປ ພຣັນນີ້ໄດ້ຂອ
ຂໍາຍເວລາໃຫ້ຄຳເຊື້ແຈ້ງແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາເພື່ອນຳເອກສາຮລັກສູານແລະຮາຍລະເອີຍດຳຕ່າງໆ ນາເສັນຕ່ອສາລ
ຮັງຮຽນນູ່ລູ່ ທີ່ຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ໄດ້ອັນນູາຕາມຂອ ແຕ່ປຣາກງູວ່າ ລັ້ງຈາກນັ້ນເປັນຕົ້ນນາ ສຳນັກງານ
ຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ໄນ້ໄດ້ຮັບການຕິດຕ່ອປະສານເປັນໜັງສື່ອຫຼືດ້ວຍວາຈາກພຣກເກຍຕຣເສຣີແຕ່ປະກາດໄດ
ແນ້ເຂົ້າໜ້າທີ່ຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ຈະໄດ້ພິຍາມຕິດຕ່ອໂດຍທາງໂທຣັກພໍ່ຫລາຍຄັ້ງແລ້ວກີ່ຕາມ

ຂ້ອເຖິງຈົງຕາມທີ່ປຣາກງູຂ້າງຕັ້ງແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນການເລືອດັ່ງຄົນການບຣີຫາຣພຣກ
ເກຍຕຣເສຣີຊຸດໃໝ່ນີ້ ພຣຄມໄດ້ດຳເນີນການຈັດໃໝ່ມີການປະໜຸມໃໝ່ພຣກ ທີ່ເປັນເຈື່ອນໄຂທີ່ກຳຫັດໄວ່ໃນ
ພຣະຈັບຄູ່ງູ້ຕີປະກອບຮັງຮຽນນູ່ລູ່ວ່າດ້ວຍພຣກການເມືອງ ພ.ສ. ២៥៥១ ມາຕຣາ ២៥ ໂດຍອ່ານຸມາກີ່ມີ
ແຕ່ເພີ່ງການປະໜຸມອນຮມສັນນາສໍາຮັບປະຈານທົ່ວໄປ ຮ້ອກຈະອ້າງວ່າໄດ້ມີການປະໜຸມໃໝ່ພຣກ
ການປະໜຸມທີ່ຈັດໃໝ່ມີຂຶ້ນນັ້ນ ກົມໄດ້ເປັນໄປຕາມທີ່ກຳຫັດໄວ່ໂດຍກູ່ໝາຍ ອື່ອ ມາຕຣາ ២៦ ແກ່ງພຣະຈ
ບັງຄູ້ຕີປະກອບຮັງຮຽນນູ່ລູ່ດັ່ງກ່າວ ແລະຂົ້ນບັງຄັບພຣກຂົ້ນທີ່ ៦៥

ອາສີ້ແຫຼຸແລະພລຕາມທີ່ກ່າວ ຈຶ່ງວິນິຈິນຍື່ວ່າ ມີເຫຼຸດາມມາຕຣາ ៦៥ ວຣຄ໌ທີ່ (៥) ເກີດຂຶ້ນ
ກັບພຣກເກຍຕຣເສຣີແລ້ວ ແລະຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່ອົບທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ຍຸນພຣກເກຍຕຣເສຣີໂດຍອາສີ້ຈຳນາຈຕາມ
ມາຕຣາ ៦៥ ວຣຄສອງ ແກ່ງພຣະຈັບຄູ່ງູ້ຕີປະກອບຮັງຮຽນນູ່ລູ່ດັ່ງກ່າວ ຕາມຄຳຮ່ວມຂອງພະນັກງານທະບຽນ
ພຣກການເມືອງ

ນາຍສຸຈິນດາ ຍົງສຸນທຽນ

ຕຸລາກາຮຄາລຣັງຮຽນນູ່ລູ່